

MW

Dries Depoorter Back End

20 juli – 23 september 2018

PERSBERICHT

Opening

Vrijdag 20 juli vanaf 20.00

Q&A met Dries Depoorter: 20.00

Expositie

20 juli – 23 september 2018

Special

MEMEFEST, 20 september 2018

Voor het laatste nieuws en updates bezoek onze [website](#).

Hoe naïef kan je zijn? De soundtrack van een dag uit je leven online zetten, een maand lang elke dag een random screenshot van je eigen computer uploaden naar Instagram en Twitter, je exacte locatie live laten zien met behulp van Google Streetview... Dries Depoorter heeft het allemaal gedaan. Sindsdien is zijn werk in rap tempo geëvolueerd tot een eigenzinnig vlechtwerk van privacyvraagstukken, kunstmatige intelligente en digitale verbondenheid. Van 20 juli tot en met 23 september zijn in MU tien recente en nieuwe werken te zien. “Je mag wel zeggen dat ze kritisch zijn... en, vooruit, ik denk dat er ook humor in zit.”

De naïviteit is natuurlijk niet die van Dries Depoorter; de meest persoonlijke fragmenten uit zijn soundtrack zijn alleen te horen tegen betaling. Het is die van ons, van iedereen die achteloos omgaat met gevoelige gegevens, die denkt de risico's te kennen. Een van de installaties in de tentoonstelling, *Jaywalking*, toont livestreams van verkeerscamera's bij kruispunten met een voetgangerslicht. Als er iemand nietsvermoedend door rood loopt heb je de optie om de politie te verwittigen: met één druk op een knop stuur je per e-mail een screenshot van de overtreding naar het dichtstbijzijnde bureau. *Jaywalking Frames* bestaat uit een lange wand vol van deze screenshots, maar dan gegenereerd met behulp van automatische beeldanalyse. De prints zijn te koop, en wel voor de prijs van de boete die je zou krijgen in het land waar de overtreding is vastgelegd.

Met *Seattle Crime Cams* appelleert Depoorter nadrukkelijk aan de voyeur in ons. In deze installatie koppelt hij publiek toegankelijke politieoproepen in het Amerikaanse Seattle aan online bewakingscamera's in de stad: zodra er ergens een ongeluk of misdaad wordt gemeld, worden beelden getoond van de dichtstbijzijnde camera's. Ramptoerisme vanuit de luie stoel, de gebeurtenissen live in beeld gebracht op een hele reeks monitors, begeleid door commentaar van de politieradio.

Tegenover het voyeurisme staat de onvoorstelbare stroom veelal nietszeggende beelden die we zelf produceren: wereldwijd worden er twee miljard foto's *per dag* gepost op sociale media. Als antwoord heeft Depoorter de *Trophy Camera* ontwikkeld. Uitgerust met kunstmatige intelligentie die de situatie vergelijkt met een database vol bekroonde foto's maakt deze camera alleen een opname als het resultaat World Press Photo-waardig is.

In *Surveillance Paparazzi* komt de fascinatie met beroemdheid aan de orde. Beelden van meer dan duizend toezichtcamera's in publieke ruimtes wereldwijd worden door

Over MU

MU is een onderzoekend presentatie platform in een rijk internationaal netwerk van creatieve makers die met elkaar de liminale ruimte definiëren tussen wat kunst is en wat kunst kan zijn.

MU initieert, produceert en presenteert bij voorkeur nieuw werk en omringt dit met een uitgebreid interdisciplinair rand-programma voor een breed en met name jong publiek. Daarbij staat kennismaking met, begrip voor, verdieping van en hands-on eigen ervaring met het maken van kunst voorop. MU is nieuwsgierig naar talent en daagt talenten uit nieuwsgierig te zijn. MU geeft ruimte aan artistieke research & development van kunstenaars en ontwerpers en helpt hen zich internationaal te profileren.

MU is gevestigd in een voormalige Philips-fabriek op Strijp-S in Eindhoven.

een gezichtsherkenningprogramma met kunstmatige intelligentie vergeleken met een database van ruim 200.000 beroemde mensen. Zodra de software ergens een gezicht herkent, worden de videobeelden getoond op een beeldscherm, inclusief de locatie en de Wikipediafoto van de beroemdheid. De hardware past in een bescheiden, transparante kubus die als het ware een kijkje achter de schermen biedt.

Gezichtsherkenning speelt ook een belangrijke rol in het nieuwe *Face Detected* waarvoor verschillende kunstenaars live in MU kleiportretten boetseren terwijl een computerprogramma hun vorderingen volgt via een camera. Zodra de software een gezicht herkent, krijgt de kunstenaar een signaal en is het werk voltooid. Met dit experiment brengt Depoorter een heel nieuwe interactie tot stand tussen mens en machine – misschien leren we elkaar op deze manier beter begrijpen? Het werk *Surveillance Speaker* doet in elk geval zijn best om ons een idee te geven hoe de software om zich heen kijkt. Een camera detecteert beweging; een programma interpreteert de patronen en laat ons via een luidspreker weten wat het ‘waarneemt’.

De relatie tussen mens en technologie laat zich allicht het best verbeelden aan de hand van de symbiose van mens en smartphone. In *Die With Me Neon* kunnen we meekijken in een chatroom waar mensen alleen toegang toe krijgen als hun accu minder dan 5% levensduur heeft, via een app die Depoorter ontwikkelde in samenwerking met David Surprenant. Ieder moment van de dag zoeken meer dan veertig mensen in de chatroom naar verbondenheid tot hun accu het definitief begeeft.

In *Back End* worden grenzen met een paar simpele ingrepen opgeheven. Privé en publiek, menselijke creativiteit en kunstmatige intelligentie, vermaak en moraal – alles loopt in elkaar over, alles wordt met elkaar verbonden. De connecties zelf zijn zichtbaar; de kabels, de stekkers, de manier waarop de software werkt. Depoorters spel met de mogelijkheden van technologie, toegang en data-analyse roept ergens wel onbehagen op.

In de loop van de tentoonstelling installeert Depoorter nog een nieuw werk bij MU: een vlag die tegen de wind in wappert. *Reversed Flag*, een technisch hoogstandje dat hij realiseert samen met Frank Kolkman, bevestigt het beeld van een tegendraadse kunstenaar die precies weet hoe de wind waait.

Noot voor de redactie

Voor meer informatie, digitaal beeldmateriaal en interviews, neemt u contact op met Nadine Roostenburg: nadine@mu.nl
+31 (0) 40 296 1663